

Wniebowstąpienie

Zawsze wydawało mi się logiczne i napełniało mnie radością to, że Najświętsze Człowieczeństwo Jezusa Chrystusa wstępuje do chwały Ojca, ale myślę też, że ten szczególnie smutek w dniu Wniebowstąpienia jest dowodem miłości, jaką żywimy do Jezusa, naszego Pana.

23-05-2003

Po raz kolejny liturgia stawia nam przed oczami ostatnią z tajemnic

życia Jezusa wśród ludzi: Wniebowstąpienie.

To Chrystus przechodzi, 117

Zawsze wydawało mi się logiczne i napełniało mnie radością to, że Najświętsze Człowieczeństwo Jezusa Chrystusa wstępuje do chwały Ojca, ale myślę też, że ten szczególny smutek w dniu Wniebowstąpienia jest dowodem miłości, jaką żywimy do Jezusa, naszego Pana. On, będąc prawdziwym Bogiem, stał się człowiekiem, prawdziwym człowiekiem, ciałem z naszego ciała i krwią z naszej krwi. I rozstaje się z nami, aby odejść do nieba. Jakże za Nim nie tęsknić?

To Chrystus przechodzi, 117

Uroczystość Wniebowstąpienia przypomina nam jeszcze jedną prawdę: Chrystus, który zachęca nas do wypełnienia tego zadania w świecie, oczekuje nas w Niebie.

Innymi słowy: życie na ziemi, które kochamy, nie jest tym, co ostateczne. *Nie mamy tutaj trwałego miasta, ale szukamy tego, które ma przyjść, miasta niezmiennego.*

To Chrystus przechodzi, 126

Pomyślmy teraz o owych dniach, które nastąpiły po Wniebowstąpieniu, kiedy wyczekiwano Pięćdziesiątnicy. Uczniowie, pełni wiary z powodu tryumfu zmartwychwstałego Chrystusa, wczekując z utęsknieniem obiecanego Ducha Świętego, chcą czuć się zjednoczeni - i spotykamy ich *cum Maria, matre Iesu*, z Maryją, Matką Jezusa. Modlitwa uczniów towarzyszy modlitwie Maryi: była to modlitwa zjednoczonej rodziny.

To Chrystus przechodzi, 141

Jezus odszedł do nieba, ale chrześcijanin może - na modlitwie i

w Eucharystii - obcować z Nim tak jak pierwszych Dwunastu, rozpalać swoją żarliwość apostołską, aby wraz z Nim pełnić służbę współodkupienia, które jest zasiewem pokoju i radości. A więc służyć - apostołstwo nie jest niczym innym. Jeśli będziemy liczyć wyłącznie na własne siły, nie osiągniemy niczego na płaszczyźnie nadprzyrodzonej; będąc narzędziami Boga, osiągniemy wszystko: *Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.* Bóg w swojej nieskończonej dobroci zdecydował się używać tych niezdatnych narzędzi. Tak więc apostoł nie ma innego celu, jak pozwolić Panu działać, stać się całkowicie dyspozycyjnym, aby Bóg realizował - poprzez swoje stworzenia, poprzez wybraną duszę - swoje zbawcze dzieło.

To Chrystus przechodzi, 120

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/wniebowstapienie-2/](https://opusdei.org/pl-pl/article/wniebowstapienie-2/)
(17-04-2025)